

**[Ellinger.]**

Bekostningen vilde være forskellige Steder, og Ministeren mødte i Udvalget med disse Oplysninger. Han efterlod os et Blad, som vi kunde studere nærmere paa, og et ganske kort Studium gav til Resultat, at det, der var opgivet for Viborgs Vedkommende, var fuldstændig vildt. Da vi saa ved at henvende os til Ministeriet fik Sagen nærmere undersøgt, opdagede vi, at da man skulde trække 3 000 Hylde-meter fra, var man desværre kommet til at lægge 3 000 Hylde-meter til, og derved var Udgiften for Viborgs Vedkommende blevet meget betydelig. Nu skulde man jo tro, at af Skade bliver man klog, men dette har paa ingen Maade været Tilfældet her. Hvis ærede Medlemmer vil undersøge Bilag 1, vil de der se, at det oplyses, at Optagelsen af de sønderjydske Arkivalier kræver i Viborg 3 000 Hylde-meter, og hvis man skal udvide Viborg uden at have de sønderjydske Arkivalier med, kræver det 5 000 Hylde-meter. Det var altsaa 3 000 og 5 000 Hylde-meter, men hvis man skal have begge Dele, skal man bruge 10 000 Hylde-meter. Det var en ganske mærkelig Oplysning, og da Ministeren kom til Stede i et Udvalgs-møde, kunde han ikke klare denne Mærkværdighed. Jeg forstaaer ikke, at det overhovedet er muligt for noget Menneske at koncipere en saadan Skrivelse. Jeg kan endda tilgive de Mennesker, som senere faar Skrivelsen til Underskrift, for de stoler jo paa den, der har konciperet den. Det eneste Haab, man havde, var egentlig, at Skrivledamen maaske kunde opdage det; det er muligt, hun har opdaget, at det er noget forfærdeligt Vrøvl, der staaer i denne Skrivelse, men hun har saa ikke turdet sige det højere oppe i Kontoret. Vi maatte altsaa have en ny Undersøgelse af dette Spørgsmaal, og saa kom det frem, at Kravet om de 7 000 Meter var et antikveret Standpunkt i Ministeriet; nu er det i Virkeligheden kun 5 000, der kræves. Men det er dog ikke saadan ganske ligegyldigt med et Par Tusind Meter, da de koster 45 Kr. hver. Det er 90 000 Kr.s Forskel, hvilket er mere end Halvdelen af, hvad Arkivet i Aabenraa skal koste. Jeg vil henstille, at man passer lidt bedre paa i Ministerierne, naar man giver Udvalgene Svar. Vi har haft et mindre tiltalende Eksempel tidligere i denne Samling. Det kan ikke være noget Indgreb i Aandsfriheden, at man henstiller til Ministeriet at give korrekte Oplysninger, at man ikke vil give Frihed for Loke og Frihed for Thor til at skrive, hvad det skal være.

**Undervisningsministeren (Borgbjerg):**

Til det ærede Medlem, som nu talte, kan jeg kun sige, at mig forekommer det, at Ministeriets Oplysninger har været særdeles klare og velbegrundede, og hvis man læser Bilag 1 og Bilag 2 igennem, vil man — det er min Opfattelse — se, at der ingen Modsigelse er. Det hele er klart, naar man da ikke ønsker at gøre det uklart.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 483) samt dets Overgang til tredje Behandling*

*vedtoges uden Afstemning.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Tredie Behandling af Forslag til Lov om Anerkendelse af og Tilskud til Universitetsundervisning i Aarhus.*

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1626).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

**Nedergaard:** Det er noget over 450 Aar siden, der her Landet sidst førtes Forhandling om Oprettelse af et Universitet, og naar man lægger Mærke til det, bliver det klart, at vi her staaer overfor noget, der er ganske usædvanligt, og noget, der er ganske betydningsfuldt for vort Folk. Vi kan ikke andet end glæde os over, at Tallet paa dem, der taler med den danske Tunge, taler vort Fædrelands Sprog, nu er vokset til 3½ Million, saa at der tilsyneladende er blevet Trang til at faa et nyt Universitet, og vi kan heller ikke andet end glæde os over, at der, nu da Sønderjyderne er kommet tilbage til det gamle Land, er opstaaet nye Opgaver derovre, bl. a. den at faa et Universitet. Men det næste Spørgsmaal er: Hvad er det saa for et Universitet, der skal rejses? En Jyde vil jo glæde sig over, at der er Tale om at rejse et jydsk Universitet. Der har været kæmpet mellem forskellige Byer, som gerne vilde have Universitetet til deres Enemærker, og det er da endt med, at Aarhus har været den stærkeste og har kunnet bringe de største Ofre for at faa et Universitet. Men det er nu saaledes, at Byerne, især naar de naar nogen Stør-